Dosar nr. *****
*****

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței,
Judecător Vladislav Holban
Grefier Beatrice Pascari

examinând în ședință închisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcției Azil și Apatridie cu privire la anularea actului,

c o n s t a t ă:

La 19 mai 2025 ***** reprezentat de avocatul Ursu Nina, a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcției Azil și Apatridie, solicitând: anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. *****din 18.04.2025 în privința ***** cetățean al Indiei; obligarea IGM la acordarea unei forme de protecție reclamantului ***** în temeiul art. 16 ai Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

În susținerea cererii înaintate, reclamantul a declarat că la data de 27.11.2024 ***** s-a adresat la Inspectoratul General pentru Migrație cu o cerere de azil în Republica Moldova și s-a constatat că el se află în afară țării de origine a cărui cetățean este.

În rezultatul examinării cererii, la data de 18.04.2025, prin Decizia nr. ***** șefului Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, Veaceslav Patraș, a fost respinsă cererea reclamantului de acordare a azilului în Republica Moldova. Un exemplar al Deciziei i-a fost înmânat și adus la cunoștință reclamantului la data de 24 aprilie 2025.

Consideră Decizia dată ca fiind neîntemeiată și pasibilă anulării.

Reclamantul ***** s-a născut la 05 aprilie 1993 în or. *****. reg. *****, este cet. al Republicii India, naționalitate *****, religie *****.

Potrivit circumstanțelor de fapt relatate în cadrul interviului, acesta a declarat că a părăsit teritoriul Republicii India în luna septembrie 2021 și a venit în Republica Moldova la studii. Acesta a depus actele la Universitatea Americană din Moldova. În același an a fost documentat cu permis de ședere la studii. De permis de ședere a beneficiat timp de un an, deoarece prin Decizia cu nr. 14 din 07 septembrie 2022, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, i-a fost revocat dreptul de ședere provizorie. Ulterior a fost emisă Decizia de returnare nr.36 din 07 septembrie 2022. Deciziile emise de Inspectoratul General pentru Migrație au fost contestate de către reclamant în instanța de judecată. La 15 octombrie 2024 a fost emisă Decizia Curții de Apel

Chișinău prin care acțiunea solicitantului a fost respinsă. Totodată, decizia Curții de Apel Chișinău nu a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Reclamantul a declarat că pe teritoriul Republicii Moldova locuiește împreună cu o cetățeană din India, care anterior în țara de origine a fost căsătorită cu un cetățean care consuma droguri. Din aceste considerente nu dorește să se întoarcă în India, există riscul de a fi agresat de fostul soț al concubinei actuale.

Referitor la motivul solicitării azilului, reclamantul a declarant că persoanele de religie ***** au probleme în India cu guvernarea, nu le sunt respectate drepturile, unii fiind condamnați și uciși.

Potrivit Deciziei șefului Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, Veaceslav Patraș din 18 aprilie 2025 s-a decis respingerea cererii reclamantului Simranjeet Dingh cet. al Republicii India, deoarece acesta nu întrunește condițiile necesare, dat fiind faptul că nu au fost identificate acte de persecuție în trecut, respectiv nu pot fi identificați nici agenți de persecuție fapt care duce la concluzia neimpunerii examinării elementului dat, astfel cererea reclamantului nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare prevăzute de art. 19 al.(l) a Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

La aceeași concluzie s-a ajuns din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în analiza riscului serios de condamnare la pedeapsă capitală, analiza riscului serios de tortură, tratamente inumane sau degradante, analiza riscului serios de amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional.

Totodată, în motivarea Deciziei, s-a menționat că au fost analizate elementele temerii bine - întemeiate și a credibilității de a fi persecutat, însă nu s-a constatat că acesta ar fi fost persecutat, or acesta nu a individualizat nici o acțiune care să fi fost îndreptată împotriva sa, or că rămânerea sa în țara de origine ar fi devenit intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului. În decizie se menționează că IGM a analizat cererea lui ***** și din punct de vedere al existenței elementului subiectiv - teama de a reveni în țară, declarațiile solicitantului, potrivit cărora nu dorește să revină în țara de origine (India) deoarece persoanele de religie ***** au probleme cu guvernarea, nu le sunt respectate drepturile, unii fiind chiar condamnați și uciși.

Referitor la elementul obiectiv, se menționează că au fost analizate declarațiile lui *****, însă a conchis că acestea nu pot fi considerate în abstract și trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă. De asemenea, reclamantul nu a identificat nici un motiv imperios de temere. Totodată IGM a analizat motivele solicitantului de azil, părăsirea țării de origine și solicitării azilului, plecarea la studii, s-a conchis că reclamantul nu a individualizat nici o temere rezonabilă privind existența riscului asupra vieții și integrității persoanei.

Totodată reprezentanții IGM pun la îndoială credibilitatea reclamantului cu privire la faptul că ar fi persecutat în țara de baștină pe criteriu de religie, făcându-se trimitere la publicațiile de

pe internet unde se menționează că, constituția impune un stat laic, și prevede libertatea conștiinței și dreptul de a profesa, practica și propaga religia în mod liber, sub rezerva considerațiilor de ordine publică, moralitate și sănătate. Aceasta interzice discriminarea guvernamentală pe bază de religie, inclusiv pentru angajare, precum și restricțiile religioase privind accesul la unitățile publice sau private.

Consider că Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație nu a analizat cererea solicitantului de azil potrivit circumstanțelor descrise în interviu, de fapt analiza făcută, se referă la un aspect de ordin general fără a fi raportat la situația individuală a lui *****.

Astfel, șeful DRC al IGM nu a făcut nicio referire în Decizia nr. ***** din 18 aprilie 2025 la respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către autoritățile naționale din Republica India.

Consideră că Decizia șefului DRC a IGM din 18 aprilie 2025 nr.***** urmează a fi anulată din următoarele motive:

Potrivit art. 17, alin.(l) al Legii privind azilul, „Statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine- întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nicio cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.”

Reieșind din informația care vine din surse credibile despre situația în India, în sprijinul acestei teze- relatează:

- în timp ce hindușii reprezintă aproximativ 80% din populație, statul ***** este formal laic, iar libertatea religioasă este garantată constituțional. Cu toate acestea, o serie de organizații naționaliste hinduse și unele instituții media promovează opinii anti-musulmane, o practică pe care guvernul ***** a fost acuzat că o încurajează. Atacurile împotriva musulmanilor și altor minorități religioase în legătură cu presupusa sacrificare sau maltratare a vacilor, care sunt considerate sacre de hinduși, au continuat în 2023. BJP a fost criticat pentru că nu a reușit să ofere un răspuns adecvat la violența legată de vaci.

Legislația din mai multe regiuni incriminează convertirile religioase care au loc ca urmare a „forțării” sau „ademenirii”, care pot fi interpretate în sens larg pentru a-i urmări pe prozeliți. Unele state necesită permisiunea guvernamentală pentru conversie la altă religie.

Potrivit art. 42 din Legea nr. 270 privind azilul în RM, în conformitate cu rolul activ al autorităților de stat, acestea au obligația la soluționarea cererilor de azil să investigheze din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cererii și să verifice informația parvenită în cadrul interviului cu solicitantul și dacă cele invocate de către reclamant corespund adevărului, în caz contrar, în lipsa unor probe din partea autorităților de stat, informația se consideră ca fiind credibilă.

Totodată art. 43 al. (1) privind cerințele de examinare a cererii de azil prevede că la examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite

despre situația din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

Nicio sursă citată nu se referă la măsurile de persecuție (care poate avea și caracter religios) indicate de solicitant în interviu, așa cum este indicat în art. 43 al. (1).

În Decizie se concluzionează faptul că solicitantul de azil nu a stabilit, într-o măsură rezonabilă, că rămânerea în țara de origine, ar putea duce la acte de persecuție îndreptate împotriva sa. în decizie se concluzionează că acte de persecuție nu au fost identificate, fiind dată o analiză generalizată.

Totuși, există posibilitatea de a invoca criza economică în contextul unor grupuri vulnerabile, în anumite circumstanțe, o criză economică severă poate afecta anumite grupuri sociale, care pot ajunge într-o situație de vulnerabilitate crescută. Reclamantul susține faptul aparenței că la o anumită religie *****) l-a adus într-o situație extrem de periculoasă, cum ar fi lipsa accesului la un loc de muncă sau la îngrijiri medicale esențiale. În acest context, reclamantul face parte dintr-un grup social religios vulnerabil, supus discriminării sistematice, protejat de legislația internațională.

Potrivit sursei: https//en.wikiDedia.org/wiki/Povertv in India „Republica India este un stat subdezvoltat, în ciuda creșterii economice rapide, sărăcia rămâne o problemă serioasă. Pe baza ratei actuale de reducere a sărăciei, se estimează că India va eradica sărăcia extremă până în 2031, așa cum se subliniază în cel de-al optulea plan cincinal (2020-2025).”

Temerea de persecuție poate fi rezultatul raportului dintre experiența trăită și cea anticipată. Astfel persecuția poate fi determinată nu numai de o experiență trăită individual, ci și de nevoia de evitare a unei situații ce ar atrage riscul viitor și previzibil al persecuției.

Refugiatul este acea persoană care datorită condițiilor din țara sa nu mai dorește să rămână să locuiască în ea, însuși faptul că, a fost determinat de autoritățile Indiei să o părăsească, motiv că drepturile și libertățile cetățenilor nu sunt protejate și nici nu garantează siguranța unei vieți liniștite, circumstanță care până în prezent persistă.

În momentul în care statul să-și îndeplinește obligația de a asigura protecția cetățeanului sau rezidentului său care este nevoit să-și părăsească țara, responsabilitatea primară a protecției refugiatului revine statelor de primire potrivit Convenției O.N.U din 1951 privind statutul refugierilor sau instrumentelor juridice regionale la care sunt parte.

Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrate, a ajuns la concluzia că solicitantul de azil nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 din Legea privind azilul nr.270 din l8.12.2008.

Consideră că reclamantului urma să-i fie satisfăcută cererea cu privire la acordarea azilului în Republica Moldova, deoarece în susținerea solicitării sale acesta a prezentat suficiente elemente subiective - legate de retrăirile sufletești, însoțite de teamă, înjosire, intimidare pe criterii de apartenență la un anumit grup social vulnerabil supus discriminării din punct de vedere al sărăciei, temeri pe deplin întemeiate de a deveni o victimă a persecuției. De aceea în argumentarea existenței unei temeri pe deplin întemeiate în primul rând urmează a fi analizată aprecierea dată de solicitantul de azil, dar nu a informațiilor referitoare Ia circumstanțele care persistă la moment în țara de origine.

Astfel, aprecierea elementului subiectiv este strâns legată de caracteristică persoanei, deoarece reacția unor persoane aflate în situații similare pot fi diferite în funcție de puterniciile convingeri politice, religioase. Analiza cărora îi pot face viața insuportabilă și care l-a determinat pe reclamant să ia o decizie promptă de a părăsi țara de origine.

Conform prevederilor art. 3 Cod administrativ „Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept".

Nu există o definiție unanim recunoscută a pericolului de a fi persecutat cu toate acestea putem deduce din art. 33 al Convenției din 1951 că amenințarea vieții și libertății pe criterii de rasă, religie, naționalitate, convingeri politice sau apartenență la un grup social, întotdeauna va fi calificată ca persecuție.

Persecuția din cauza apartenenței ia un grup social vulnerabil: CEDO a clarificat. în mai multe cazuri, că nu doar persecuțiile directe (prin violență sau amenințări) sunt relevante pentru acordarea azilului, ci și condițiile care pun în pericol viața sau demnitatea unei persoane, cum ar fi lipsa de acces la necesitățile de bază (alimente, apă, adăpost, îngrijiri medicale). în unele cazuri, CEDO a recunoscut că o persoană poate fi supusă unei ''persecuții indirecte" din cauza statutului său social, religios, etnic sau economic, care poate face imposibilă supraviețuirea într-un anumit mediu.

De exemplu, în cazuri în care o persoană provenea dintr-un grup etnic sau social marginalizat care era privat de acces la resurse esențiale din cauza unui regim economic extrem de defavorabil, CEDO a afirmat că acest lucru poate constitui o formă de persecuție.

Aprecierea instanței de judecată.

Prevederile art. 207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Direcției regionale Centru a IGM cu nr. ***** din 18 aprilie 2025, privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art. 10 și 11 Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate

pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și apatridie privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

La fel, ținând cont de prevederile art. 209 alin. (1) și (2) lit. a), raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 04 aprilie 2025, comunicată reclamantului la 24 aprilie 2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 19 mai 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ. Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, La data de 27.11.2024, reclamantul *****, cetățean al Republicii India, a depus o cerere de azil în Republica Moldova. Prin Decizia nr. ***** din 18 aprilie 2025, emisă de șeful Direcției Regionale Centru a IGM, cererea a fost respinsă pe motiv că nu au fost identificate acte de persecuție suferite de reclamant în trecut, nici existența unui risc real de persecuție viitoare în caz de returnare.

Un exemplar al deciziei i-a fost comunicat reclamantului la data de 24 aprilie 2025.

Reclamantul a formulat prezenta acțiune la data de 19 mai 2025, solicitând anularea deciziei și acordarea protecției, în temeiul art. 16 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Reclamantul a invocat, în susținerea cererii de aparența religioasă la comunitatea*****situația de instabilitate sau discriminare a acestei comunități în India, temeri personale privind posibile agresiuni din partea fostului soț al concubinei sale.

Cu privire la motive de apartenența la religie*****din declarațiile reclamantului nu rezultă că acesta a fost persecutat sau s-a aflat într-un pericol iminent înainte de părăsire Indiei în septembrie 2021. Nu au fost prezentate probe sau indicii concrete privind incidente de violență,

hărțuire, amenințări sau discriminări suferite personal. Invocarea generală a situației comunității*****în India nu este suficientă, în lipsa unei legături individuale cu un risc personalizat de persecuție. Mai mult ca atât, reclamantul a declarat că poate să se întoarce înapoi în țara de origine, însă nu vrea.

Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

Potrivit art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Reieșind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ține cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naționalitatea, țările și locurile de reședință anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție; de faptele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile și regulamentele din țara de origine și de modalitatea în care sunt aplicate; de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine; de situația individuală sau de circumstanțele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuție sau vătămări grave; de acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine: au fost ele direcționate exclusiv sau în principal spre crearea condițiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilității ca aceste acțiuni să conducă la persecuție sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în țara de origine; de existența posibilității ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.

Conform art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.

Reclamantul a întrat legal în Republica Moldova în calitate de student, iar ulterior i-a fost revocat dreptul de ședere printr-o decizie instanței superioară. Invocarea solicitării de azil a intervenit după epuizarea căilor de atac privind statutul de ședere, ceea ce indică un posibil interes exclusiv legat de prelungirea rămânerii în Republica Moldova.

Conform pct. 80 din manualul UNHCR, a avea opinii politice diferite de cele ale

guvernului nu înseamnă, în sine un motiv pentru a cere statutul refugiat, ci reclamantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Opiniile politice ale unui profesor sau ale unui scriitor pot fi mai cunoscute decît cele ale unei persoane care nu are aceleași raporturi cu publicul.

Potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a caută refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are la baza definiției date, rezultă că solicitantul de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea sa natală. Nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat şi a relatat informații generale.

Din probele administrate, rezultă că nu s-au constatat acte de persecuție anterioare, nu a fost identificat un agent de persecuție (stat sau altă entitate care să exercite control asupra teritoriului), nu a fost dovedit un risc real de suferință gravă, cererea nu îndeplinește condițiile pentru protectorat subsidiar sau umanitar, conform art. 19 alin. (1) din Legea nr. 270/2008.

Instanța reține că decizia contestată a fost emisă în baza unui cadru legal expres, iar argumentele invocate de reclamant au un caracter subiectiv și nu pot înlătura constatarea lipsei temeiurilor legale pentru acordarea dreptului de ședere provizorie. Acordarea dreptului de ședere provizorie constituie o facilitate administrative supusă condițiilor legale și nu un drept absolut al solicitantului. În lipsa îndeplinirii cumulative a condițiilor stabilite de lege, autoritatea competentă este în drept să refuse acordarea șederii provizorii.

Prin urmare, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. *****din 18 aprilie 2025cu privire la respingerea cererii de azil, întrucât evaluarea cererii reclamantului a respectat procedura legală**,** iar temerile exprimate nu ating pragul necesar pentru a justifica acordarea unei forme de protecție.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantul referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație Deciziei nr. *****din 18.04.2025, cu privire la respingerea cererii de azil este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-240 CPC, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** reprezentat de avocatul Ursu Nina împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcției Azil și Apatridie cu privire la anularea Deciziei nr. *****din 18 aprilie 2025cu privire la azil lui *****.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea

hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător **Vladislav Holban**